

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 71. Controversia inter Leonensem Episcopum, & Stephanum Luytreum
Parisiensem Doctorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

pituli sui sententias propugnare posset. Sæc. XVII.
 Cum vero hæc lis inter Episcopum ejus- A. C. 1625.
 que Capitulum mota ad Ecclesiasticum
 forum pertineret, Facultas haud re-
 spondendum censuit.

§. LXXI.

*Controversia inter Leonensem Epi-
 scopum, & Stephanum Luytreum
 Parisiensem Doctorem.*

Sub idem ferme tempus convocaban- *Argentre*
 tur Lutetiam Parisiorum quovis de- *p. 165.*
 cennio consueta Cleri Gallicani comi- *Bullar. Car-*
 tia, quibus Richelius, Rupifocaldius, *mel. tom. 3.*
 & Valeta Cardinales, necnon octo *p. 489.*
 Archiepiscopi, triginta Episcopi, &
 inferioris Ordinis centum Prælati in-
 tererant. Plura in his comitiis agita-
 bantur pro restauranda Ecclesiæ disci-
 plina, præcipue vero prælegebatur e-
 pistola Leonensis Episcopi contra Ste-
 phanum Luytreum Nannetensis Eccle-
 siæ Decanum: Ingens enim inter am-
 bos fervebat contentio, cujus origi-
 nem ab alto repetere oportet. Anno
 Christi millesimo sexcentesimo vigesi-
 mo secundo Mense Junio reformati
 Carmeli Moniales in Leonensi Diæcesi
 Monasterium erexerant, accedente E-
 piscopi consensu, & approbatione Gre-
 gorii XV. summi Pontificis, qui edito
 O 4 diplo-

Sæc. XVII. diplomate Apostolico ejusdem Episcopi
 A. C. 1625. Officialem jusserat, ut Patribus Carmelitis Excalceatis curam & regimen harum Virginum assereret, easque illorum directioni & obsequio subiceret. Huic concessioni Pontificiæ innixæ Moniales, quæ prius in Trecorienfi Diocesi Asceterium construxerant, in domus & Ecclesiæ suæ possessionem auctoritate Episcopali immittebantur: Cum autem Rupifocaldius Cardinalis, qui cetera omnia pene Monasteria sibi subiecta, atque ad suæ directionis normam restaurata voluit, Teresianas Superioribus sui Ordinis subijci ægerrime ferret, re ad Papam delata ab eodem diploma impetrabat, vi cujus Jacobus Gallemantus, Andreas Duvallius ac Petrus Berullus Congregationis Patrum Oratorii supremus Moderator pro omnibus Carmelitani Ordinis Monialium Monasteriis erectis vel deinceps erigendis Superiores, Administratores, & Visitatores nominabantur, & nominatim præfatæ Moniales Patris Berulli jurisdictioni subjectæ fuerant. Hæ tamen pristino suo juri ex Pontificiis litteris quæsito insistentes, Romam die decima nona Maij supplices recurrerunt: Verum nequidem expectato hujus promotionis successu pauperes hæ Virgines e suo Conventu vi propelluntur, atque

atque ad Morlacensis civitatis suburbium **Sæc. XVII.**
 confugiunt, ubi tamen tot pietatis, **A. C. 1625.**
 charitatis, ac virtutum exercitiis in-
 cumbebant, ut suo exemplo omnium
 civium animos in se raperent, & il-
 lius Provinciæ Nobilium benevolentiam
 sibi conciliarent. Hos inter Surdeau-
 cus Comes Renati Leonensis Episcopi
 Parens miseratione tactus eisdem Mor-
 lacii domum suam necnon in arce Bre-
 stiana Sacellum dono dedit, & Con-
 ventum fundavit, dotavitque, ac ipse-
 met Episcopus die decima Aprilis Pon-
 tificio habitu ornatus Nobiles duas Vir-
 gines sacra Ordinis veste induit: De-
 mum ut stabilis & firma esset hujus
 Asceterii institutio, summo Pontifici
 supplicatum, quatenus eandem sua
 quoque auctoritate firmaret, qui etiam
 transmissio diplomate rursus has Virgi-
 nes Ordinis sui Patrum directioni ac
 jurisdictioni subjecit, hisque, ut illas
 acceptarent, præcepit: re comperta
 quantocius Berullus aliud diploma ab
 Urbano VIII. Papa die vigesima De-
 cembris anno hujus sæculi vigesimo
 tertio obtinuit, vi cujus hæ Moniales
 ejus directioni sese subicere jubeban-
 tur, interminata anathematis poena,
 si parere renuerent. Impetrata hac
 Bulla Stephanus Luytreus tanquam
 Rupifocaldii & Valetæ Cardinalium

Sæc. XVII. Subdelegatus Monialibus Morlaci habitantibus indixit, ut intra novem dierum intervallum sese Berulli obsequio subjicerent, secus, sacro fulmine percellendæ: Hæ ergo libellum supplicem anno sequenti die decima septima Maij Luytreo porrexere, efflagitantes, ut obedientiæ, qua sese Ordinis sui Superioribus obstrinxerunt, voto solverentur, vel eis amplius ad summi Pontificis pedes recurrendi spatium indulgeretur. Ast Luytreus spreta harum supplicatione eis significabat, nil ipsis reliquum esse, quam obedientiæ meritum, tempus quoque ipsis præstitutum ad hoc esse sufficiens. Dein illarum provocationem ad Pontificem omnino irritam declarabat, ac nominatim Margaritam a S. Francisco, Theresiam Anglicam a S. Joseph, Beatricem a Conceptione, Gertrudem a Jesu Maria, Annam Theresiam a Jesu, & Margaritam a Matre Dei die duodecima Aprilis ab Ecclesiæ communionem repulit, easque die undecima Maij ex conventu suo adhibita armatorum vi expulit. Nec his contentus insuper omnibus Ecclesiasticis indicta anathematis pœna *ipso facto incurrenda* interdixit, ne hisce Monialibus ullum Sacramentum, nequidem, nisi prius pœnitentiam egerint, in mortis articulo administrarent: Insuper etiam

Arcis

Arcis Brestanæ Sacellum & chorum Sæc. XVII.
 Pontificio interdicto affecit, Episcopo A. C. 1625.
 autem, ne deinceps his Monialibus fa-
 veret, *sub pœna suspensionis ipso facto*
incurrendæ, inhibuit, necnon sub pœna
interdicti ingressus Ecclesiæ ipso facto in-
currendi injunxit, ut promulgato edicto
 omnibus suis Ecclesiasticis, ne præfa-
 tis Religiosis ullum Sacramentum ad-
 ministrarent, vetaret, atque in Ecclesia
 Parochiali Brestana, necnon in Cathed-
 rali, aliisque tribus vicinis Ecclesiis in-
 tra decem dies hanc sententiam post
 solemnem Concionem promulgari cu-
 raret, secus *irregularitatem* incursum
 esset: Præterea Leonensem Ecclesiam
 Cathedralem, quamdiu hæ Virgines
 adhuc diris devotæ in Diæcesi perman-
 suræ essent, Divinis interdixit.

§. LXXII.

Renati Leonensis Episcopi querelæ
contra hanc sententiam.

Hujus Sententiæ feveritas intimo do- Argentre
 lore affecerat Leonensem Episco- l. c. p. 168.
 pum, unde ad totum Clerum Galli-
 canum in comitiis congregatum desu-
 per questus, ita perorabat: „Dignitas,
 „quam in Ecclesia teneo, necnon offi-
 „cii mei ratio deposcit, meque obstrin-
 „git, ut de violentia non minus iniqua
 „quam